

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/71/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421203954
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6421203954.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľky: L. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom L. XXX/XX, XXX XX A. W. Q., zastúpenej zástupcom Legal s.r.o., so sídlom Vajanského 384/12, 966 22 Lutilla, IČO: 47 248 726, proti povinnému z vyživovacej povinnosti (otcovi navrhovateľky): M. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom L. XXXX/XX, XXX XX A., zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom, so sídlom W. L. XX/XX, XXX XX A., v konaní o zvýšenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľky a otca ako povinného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 23Pc/9/2021-250 zo dňa 07. februára 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 23Pc/9/2022-250 zo dňa 07. februára 2023 p o t v
r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. zvýšil vyživovaciu povinnosť osoby povinnej z vyživovacej povinnosti M. F., nar. XX.XX.XXXX, voči osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti L. F., nar. XX.XX.XXXX z doterajšej sumy výživného 120,- Eur mesačne na sumu 350,- Eur mesačne, ktoré výživné je osoba povinná z vyživovacej povinnosti zaplatiť k rukám osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti so splatnosťou vždy k 25. dňu v mesiaci vopred, s účinnosťou od 01.01.2022. Podľa výroku II. ročné výživné za obdobie od 01.01.2022 do 07.02.2023 vo výške 2.100,- Eur bolo povolené osobe povinnej z výživného uhradiť navrhovateľke v splátkach vo výške 50,- Eur mesačne splatnými spolu s bežným výživným, a to počnúc právoplatnosťou rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok tak, že v prípade omeškania splátky ročného výživného čo i len v časti, stáva sa ročné výživné splatné naraz. Podľa výroku III. v prevyšujúcej časti bol návrh na zvýšenie výživného zamietnutý. Výrokom IV. sa zmenil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5P/90/2013-57 zo dňa 04.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/14/2014-79 zo dňa 04.03.2014 v časti určenia výšky bežného výživného v tom čase na maloletú navrhovateľku. Výrokom V. bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania.

2. Okresný súd v odsekoch 1., 2. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na návrh navrhovateľky, v odseku 4. odôvodnenia na vyjadrenie otca, v odseku 6. odôvodnenia na pôvodné rozhodnutie rozsudkom okresného súdu č.k. 23Pc/9/2021-95 zo dňa 07.04.2022, ktorým sa zmenil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5P/90/2013-57 zo dňa 04.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoP/14/2014-79 zo dňa 04.03.2014, čím sa zvýšila s účinnosťou od 31.12.2021 vyživovacia povinnosť otca navrhovateľky k navrhovateľke zo sumy 120,- Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne, ktorú sumu je otec navrhovateľky povinný platiť k rukám

navrhovateľky vždy k 25. dňu v mesiaci vopred. Zameškané výživné za obdobie od 31.12.2021 do 07.04.2022 vo výške 150,- Eur súd uložil otcovi navrhovateľky zaplatiť navrhovateľke do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Na základe odvolania podaného navrhovateľkou odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie uznesením č.k. 12CoP/19/2022-122 zo dňa 26.10.2022 z dôvodu nesprávnych skutkových zistení, ktoré potom sa premietli aj do nesprávnej výšky výživného podľa Zákona o rodine.

3. Okresný súd na základe rozhodnutia odvolacieho súdu vykonal šetrenie pomerov, nariadil pojednávania a po vykonanom dokazovaní za aplikácie § 157 CMP, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj ust. § 2 ods. 1 CMP, § 232 ods. 2, 4 CSP rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti osoby povinnej voči osobe oprávnenej, a to zo sumy výživného 120,- Eur mesačne na sumu 350,- Eur mesačne.

4. Okresný súd zdôraznil vyživovaciu povinnosť rodičov voči deťom. Pokiaľ išlo o návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného, tak hmotnoprávnou podmienkou takéhoto návrhu je zmena pomerov, ktorá môže nastať u povinnej osoby, v ktorom danom prípade je otec navrhovateľky. Okresný súd uviedol, že musí ísť o takú zmenu pomerov, ktorá sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase poslednej úpravy výživného.

5. Okresný súd zistil, že naposledy bolo rozhodnuté o výživnom rozsudkom č.k. 5P/90/2013-57 zo dňa 04.12.2013, keď bola zvýšená vyživovacia povinnosť v tom čase k maloletému dieťaťu, a to k navrhovateľke zo sumy 39,83 Eur mesačne na sumu 150,- Eur mesačne počnúc dňom 01.09.2023. Vo zvyšnej časti bol návrh zamietnutý. Na základe odvolania podaného otcom bolo rozhodnuté Krajským súdom v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 14CoP/14/2014-79 zo dňa 04.03.2014 tak, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti bol zmenený a vyživovacia povinnosť otca bola určená na sumu 120,- Eur mesačne, počnúc dňom 01.09.2013. Okresný súd zistil, že v čase poslednej úpravy výživného mala navrhovateľka 11 rokov, navštevovala prvý ročník osemročného gymnázia v A. W. Q., netrpela žiadnym závažným ochorením, ktoré by si vyžadovalo prípadné náklady na jej liečbu. V odseku 22. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal aj na v tom čase majetkové pomery na strane otca navrhovateľky.

6. Z Potvrdenia o štúdiu zo dňa 30.08.2022 vyplynulo, že navrhovateľka je v akademickom roku 2022/2023 študentkou 2. ročníka prezenčnej formy štúdia bakalárskeho študijného programu Chémie a chemické technológie na Fakulte chemické Vysokého učení technického v F..

7. Okresný súd mal za to, že od poslednej úpravy výživného voči navrhovateľke v roku 2013 došlo k takej zmene pomerov na jej strane, ktorá zmena odôvodňovala zvýšenie výživného. Túto skutočnosť konštatoval okresný súd už v rozsudku č.k. 23Pc/9/2021-95 zo dňa 07.04.2022 v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorý bol zrušený odvolacím súdom a vec vrátená na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie mal za to, že od poslednej úpravy súdnym rozhodnutím sa nepochybné zvýšili výdavky navrhovateľky spojené so štúdiom na vyššom stupni, ak vysokú školu navštevuje mimo miesta svojho trvalého bydliska, v inom štáte. Navrhovateľka žiadala zvýšiť výživné na sumu 460,- Eur mesačne.

8. Okresný súd v odseku 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na príjmy a výdavky spolu s dokladmi predloženými navrhovateľkou.

9. V odseku 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd v podrobnostiach, v detailnosti poukázal na odôvodnené výdavky navrhovateľky. Podľa okresného súdu, hoci navrhovateľka nepodložila dôvodnosť vyčíslenej výšky voľnočasových výdavkov, mal za to, že na tieto má nárok, avšak len v primeranej výške, ktorú určil vo výške 70,- Eur mesačne. V živote dospelého mladého človeka dochádza v rámci voľného času aj ku kultúrnym a športovým činnostiam, preto vzhľadom aj k veku navrhovateľky bolo potrebné tento výdavok zohľadniť a započítať. Po zohľadnení výdavkov za voľnočasové aktivity okresný súd mal za to, že priemerné výdavky navrhovateľky boli v celkovej výške 824,60 Eur vychádzajúc z posudzovaného obdobia 09/2022 vo výške 945,09 Eur; 10/2022 vo výške 612,78 Eur; 11/2022 vo výške 915,93 Eur. Hoci za mesiac 10/2022 okresný súd priznal navrhovateľke vyšší výdavok ako bol reálne uplatnený, došlo k tomu z dôvodu, keď okresný súd prihlíadal na

predchádzajúce a nadchádzajúce posudzované obdobia, kde bol tento výdavok podstatne vyšší a ustálil záver, že navrhovateľke vznikol nárok aj na voľnočasové aktivity v rozsahu určenom okresným súdom v priemernej výške 70,- Eur mesačne. Výdavky navrhovateľky za posudzované obdobie boli v celkovej výške 2.473,80 Eur. Pri posudzovaní celkových príjmov bez zarátania výživného otca navrhovateľky a výdavkov navrhovateľky okresný súd dospel k záveru, že celkovou nepokrytou čiastkou vo výdavkoch navrhovateľky je suma 346,45 Eur, t.j. suma cca 350,- Eur mesačne. Táto čiastka bola vypočítaná z celkových výdavkov navrhovateľky vo výške 2.473,80 Eur, z ktorej okresný súd navrhovateľke odpočítal priznané ubytovacie a prospechové štipendium v celkovej výške 384,45 Eur, t.j. suma 2.089,35 Eur po odpočítaní, pričom výsledná suma výdavkov navrhovateľky za posudzované obdobie 09/2022 až 11/2022 predstavovala priemerne za jeden mesiac sumu 696,45 Eur. Ak navrhovateľka v konaní náležite nepreukázala, aké výdavky mala počas celého roka 2022, okresný súd ustálil, že možno predpokladať výšku týchto výdavkov v priemerne rovnakej výške, ako bola za obdobie od 09/2022 až 11/2022. V konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zvýšené výdavky za predchádzajúce obdobie roka 2022. Nebolo preukázané, či navrhovateľke boli poskytnuté ďalšie štipendiá, prípadne, či počas roka 2022 vykonávala brigádnickú prácu. Za týmto účelom okresný súd k celkovým výdavkom navrhovateľky prihliadol aj na tú skutočnosť, že sa otec navrhovateľky výraznejším spôsobom podieľal na výdavkoch navrhovateľky, ktoré predstavovali úhradu nákladov za vodičský preukaz vo výške 720,- Eur a študijný pobyt v zahraničí vo výške cca 600,- Eur, čím došlo k výraznému zníženiu výdavkov navrhovateľky. Otec navrhovateľke mal finančne prispievať za predchádzajúce obdobia vo výške 30,- Eur až 50,- Eur mesačne za návštevy navrhovateľky v domácnosti otca navrhovateľky. Tieto skutočnosti nikdy neboli rozporované, preto ich okresný súd považoval za nesporné. Matka navrhovateľky prispieva navrhovateľke mesačne sumou 400,- Eur. Ak navrhovateľka študuje v zahraničí, matka nevykonáva o navrhovateľku osobnú starostlivosť, preto podiel vyživovacej povinnosti obidvoch rodičov by mal byť v rozsahu 50 %, t.j. vo výške 350,- Eur mesačne. Ak okresný súd v tomto konaní nemal preukázané všetky majetkové pomery matky, tak uvedené podľa jeho názoru nebolo jeho úlohou. Hoci matka prispieva navrhovateľke sumou 400,- Eur mesačne, tak táto suma nebola určená rozhodnutím súdu a nie je možné ju v budúcnosti predpokladať. Okresný súd zohľadnil aj skutočnosť, že otec má navrhovateľke uhradiť ročné výživné za obdobie od 01.01.2022 do 07.02.2023 vo výške 2.100,- Eur v splátkach vo výške 50,- Eur mesačne. Okresný súd dospel k názoru, že navrhovaná suma vyživovacej povinnosti vo výške 460,- Eur mesačne by mohla byť v rozpore s dobrými mravmi, a to voči otcovi navrhovateľky, ktorý pravidelne navrhovateľke uhrádza výživné, a to aj nad rámec určenej vyživovacej povinnosti s prihliadnutím na odôvodnené výdavky navrhovateľky.

10. Okresný súd pri výške vyživovacej povinnosti 350,- Eur mesačne vychádzal aj zo schopností a možností, majetkových pomerov povinného rodiča podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine.

11. Okresný súd v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku konkrétne uviedol zistené majetkové pomery otca a skonštatoval, že od posledného rozhodnutia okresného súdu v roku 2013 došlo k výraznému nárastu príjmov otca navrhovateľky; jeho priemerný mesačný príjem v čase posledného rozhodovania súdu bol vo výške 1.505,87 Eur. Otec navrhovateľky na pojednávaní dňa 26.01.2023 potvrdil, že jeho aktuálny mesačný príjem je v rozsahu 2.600,- Eur až 2.700,- Eur s tým, že mal za predchádzajúce obdobie aj vyšší príjem, a to vo výške 3.466,42 Eur. Otec navrhovateľky počas celého konania nedokladoval svoje príjmy za rok 2022, aj keď bol opakovane na ich preukázanie vyzvaný, preto okresný súd ustálil záver, že príjem otca navrhovateľky je približne v rozsahu 2.600,- Eur až 3.400,- Eur mesačne podľa počtu odpracovaných hodín, t.j. priemerne vo výške 3.000,- Eur mesačne. Ak aj otec v čase rozhodovania dosahoval nižší príjem, tak bolo potrebné vychádzať z potencionálneho príjmu povinného rodiča. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď nie sú rozhodujúce len skutočné zárobkové pomery, ale aj reálne zárobkové možnosti. Princíp potrencionality má prednosť pred princípom fakticity, t.j. rozhodujúci je príjem rodiča, ktorý rodič reálne mohol dosiahnuť a nie príjem, ktorý rodič fakticky dosahuje. Otec navrhovateľky je výlučným vlastníkom bytu č. XX na ulici L. vo A., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. A., pričom byt na základe dohody o vyporiadaní BSM v roku 2003 užíva spolu s terajšou manželkou a dvoma maloletými deťmi. Je bezpodielovým spoluvlastníkom garáže súp. č. XXXX postavenej na prcele č. 2140/74, zapísanej na LV č. XXXX k.ú. A.. Je výlučným vlastníkom dvojgaráže so súp. č. XXXX postavenej na parcele č. 2140/148, ktorá je zapísaná na LV č. XXXX k.ú. A.. Tieto nehnuteľnosti otec nadobudol ešte pred posledným rozhodnutím okresného súdu v roku 2013, a preto pri rozhodovaní o zmene pomerov na strane otca nemohli byť výraznejším ukazovateľom pri určovaní životnej úrovne otca. Od rozhodnutia okresného súdu č.k. 23Pc/9/2021-95 zo dňa 07.04.2022 však došlo k negatívnej zmene pomerov na strane otca

tým, že už naďalej nie je podielovým spoluvlastníkom bytu č. X na ulici H. vo A. zapísaný na LV č. XXXX k.ú. A., pretože svoj spoluvlastnícky podiel na predmetnom byte vo veľkosti 1 previedol svojmu synovi H. na základe Darovacej zmluvy N 86/2022, V-2619/2022 zo dňa 11.07.2022 - 2560/22. Z tohto dôvodu sa okresný súd už nezaoberal výdavkami spojenými s užívaním tohto bytu, keďže došlo k zmene jeho vlastníka darovaním. V roku 2019 otec navrhovateľky nadobudol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Golf Variant v hodnote viac ako 17.900,- Eur, čo bolo potrebné zohľadniť pri určení celkovej životnej úrovne otca navrhovateľky. Majetkové pomery otca navrhovateľky okresný súd v podrobnosti rozpisal v odseku 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

12. Súd prvej inštancie v odseku 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku v podrobnosti uviedol výdavky otca navrhovateľky s vyjadrením, že okrem navrhovateľky má dve ďalšie vyživovacie povinnosti, a to k H. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je študentom Strednej odbornej školy informačných technológií v F. F. a k maloletému E. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je študentom Spojenej školy - stredná odborná škola podnikania v F. F..

13. Následne v odseku 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd podľa rozpisu výdavkov zistil, že celkové mesačné výdavky otca navrhovateľky sú 1.812,- Eur bez vyživovacej povinnosti na navrhovateľku, ktoré pozostávajú z osobných výdavkov otca spojených s chodom spoločnej domácnosti a z výdavkov na manželku otca navrhovateľky vrátane poistného.

14. V odseku 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na mesačné poplatky a výdavky otca navrhovateľky a dospel k záveru, že celkové odôvodnené mesačné výdavky otca navrhovateľky sú v sume 2.539,- Eur. Celkové mesačné výdavky otca navrhovateľky spolu s určenou vyživovacou povinnosťou k navrhovateľke vo výške 350,- Eur by mali predstavovať sumu 2.889,- Eur. Okresný súd pri určení zvýšenia vyživovacej povinnosti zohľadnil aj nepravidelné výdavky otca navrhovateľky vo výške 404,- Eur spolu s výdavkami, ktoré otec poskytol navrhovateľke nad rámec vyživovacej povinnosti (vodičský preukaz, pobyt v zahraničí). Okresný súd uviedol, že príjmom otca navrhovateľky, resp. jeho dvoch detí by mali byť aj rodinné prídavky, ktoré si otec k svojim príjmom neuplatnil.

15. Okresný súd mal za to, že nastali odôvodnené predpoklady k tomu, aby došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti u navrhovateľky zo sumy 120,- Eur mesačne na sumu 350,- Eur mesačne. Okresný súd vychádzal z aktuálnych odôvodnených potrieb navrhovateľky a na druhej strane zo schopností, možností a majetkových pomerov otca navrhovateľky. Okresný súd zvýšenie výživného považoval za primerané a dostatočné, a to aj vzhľadom na vôľu otca prispievať navrhovateľke nad rámec vyživovacej povinnosti a finančných prostriedkov poskytnutých navrhovateľke v rámci štipendií, ale aj iných relevantných skutočností, ktoré okresný súd konštatoval v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia napadnutého rozsudku.

16. Návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti považoval za nedôvodný, preto samostatným výrokom III. v prevyšujúcej časti návrh na zvýšenie výživného zamietol.

17. Podľa § 77 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine pokiaľ išlo o výživné na plnoletú osobu, tak toto je možné priznať len odo dňa začatia konania, a to sa vzťahovalo aj na priznanie zvýšeného výživného, preto okresný súd uložil otcovi navrhovateľky povinnosť, aby zročné výživné za obdobie od 01.01.2022 do 07.02.2023 vo výške 2.100,- Eur uhradil navrhovateľke v splátkach podľa § 232 ods. 4 CSP vo výške 50,- Eur mesačne splatnými spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok, a to v prípade omeškania splátky zročného výživného, čo i len v časti, kedy sa stáva zročné výživné splatné naraz. Okresný súd zohľadnil to, že otec navrhovateľky uhradil navrhovateľke výživné vo výške 150,- Eur od podania návrhu do marca 2022 a následne vo výške 200,- Eur od apríla 2022 do rozhodnutia súdu. Čiastka 2.100,- Eur zročného výživného pozostávala z nedoplatku výživného za obdobie od podania návrhu do marca 2020 vo výške 600,- Eur a následne od apríla 2022 do rozhodnutia okresného súdu vo výške 1.500,- Eur.

18. Z dôvodu zmeny výšky výživného na navrhovateľku okresný súd ďalším výrokom IV. zmenil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5P/90/2013-57 zo dňa 04.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoP/14/2014-79 zo dňa 04.03.2014 v zmysle § 157 CMP v spojení s § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

19. O trovách prvoinštančného ako aj odvolacieho konania (z dôvodu zrušenia pôvodného rozsudku okresného súdu) okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznal.

20. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie navrhovateľka. V odvolaní poukázala na odseky 26. až 28. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Ak okresný súd posúdil náklady na voľnočasové aktivity, ktorými sú fitness za neodôvodnené len z dôvodu, že tieto sa neopakovali v časovom období za mesiac 10/2022 a 11/2022, tak podľa navrhovateľky konal okresný súd svojvoľne. Pri určení výšky na voľnočasové aktivity zohľadnil okresný súd aj tú skutočnosť, že navrhovateľka v roku 2022 bola prijímateľkou prídavku na dieťa, ktorý bol od 01. júla 2022 zvýšený na sumu 30,- Eur mesačne, t.č. na sumu 60,- Eur mesačne. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nevyplýva, ako výška prídavku na dieťa výdavky na okresným súdom určenú sumu 70,- Eur na voľnočasové aktivity ovplyvňuje. Uvedené spolu nesúvisí. Okresný súd potom určil celkové výdavky na sumu 824,60 Eur a sumu celkovej nepokrytej čiastky vo výdavkoch navrhovateľky na sumu 346,45 Eur, cca 350,- Eur, čo nebolo správne. Pri preukázaní výdavkov bol to okresný súd, ktorý požadoval výpis z účtu len za posledné tri mesiace. Ak okresný súd uviedol, že v konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zvýšené výdavky za predchádzajúce obdobie roka 2022, tak okresný súd opomenul zohľadniť tvrdenie právneho zástupcu navrhovateľky vo vyjadrení zo dňa 21.02.2023. Bolo poukázané na mieru inflácie v Českej republike, ktorá v roku 2022 dosiahla hodnotu cez 15,8 %, pričom prognóza vývoja mieru inflácie Českej národnej banky pre rok 2023 je na úrovni 9,1 %. Ďalej bolo poukázané na mieru inflácie v Slovenskej republike, ktorá v roku 2022 dosiahla hodnotu cez 12,80 % a v roku 2023 dosiahne úroveň 10 %. Podľa navrhovateľky okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Ak okresný súd k celkovým výdavkom navrhovateľky prihliadol na skutočnosť, že otec navrhovateľky sa mal výraznejším spôsobom podieľať na výdavkoch navrhovateľky, ktoré predstavovali úhradu za vodičský preukaz vo výške 720,- Eur, študijný pobyt v zahraničí vo výške 600,- Eur, tak toto považovala za nesprávne. Touto sumou za dané obdobie nedošlo k žiadnemu zníženiu výdavkov navrhovateľky ako uviedol okresný súd, nieto výraznému, ak išlo o sumu 1.320,- Eur od roku 2011, čo predstavuje sumu 110,- Eur ročne (9,17 Eur mesačne).

21. V ďalšej časti odvolania navrhovateľka nesúhlasila s odsekom 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Okresný súd pri určovaní výšky výživného postupoval v rozpore s § 62 ods. 2 Zákona o rodine, keď nezohľadnil vysokú životnú úroveň povinného, ktorá značne prevyšuje životnú úroveň matky navrhovateľky a navrhovateľky. Podľa navrhovateľky okresný súd postupoval v rozpore s § 63 ods. 1 Zákona o rodine, pokiaľ sa dožadovala aplikácie tohto zákonného ustanovenia za situácie, že povinný, t.j. otec navrhovateľky nepreukázal okresnému súdu príjmy z inej, než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmov, konkrétne pravidelný príjem od Y. Y. vo výške 35,- Eur, ktorý sa opakovane objavuje vo výpisoch z účtov predložených otcom s tým, že u povinného (otca) sa vykazujú pravidelné výdavky platené mimo účet vo výške 800,- Eur mesačne, ktoré nie sú kryté príjmom manželky, a preto musí mať nezdokladovaný, resp. nepreukázaný iný príjem. Došlo aj k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci z titulu naplnenia odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Následne nesprávne zistený skutkový stav veci bol aj nesprávne právne posúdený, čím sa naplnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Navrhovateľka žiadala napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zmeniť tak, že z doterajšej sumy výživného 120,- Eur mesačne bude povinný zaviazaný platením výživného sumou 460,- Eur mesačne a zameškané výživné od 01.01.2022 do 07.02.2023 vo výške 2.100,- Eur je osoba povinná zaplatiť k rukám osobe oprávnenej v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, následne sa zmení rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5P/90/2013-57 zo dňa 04.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoP/14/2012-79 zo dňa 04.03.2014.

22. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec navrhovateľky ako povinný, ktorý nesúhlasil so zvýšením výživného zo sumy 120,- Eur mesačne na sumu 350,- Eur mesačne. Otec navrhovateľky v odvolaní podrobne vyjadroval odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, a to odseky 29., 30., 31., 32., 33., 34. odôvodnenia. Otec navrhovateľky v odvolaní poukazoval na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12CoP/19/2022-122 zo dňa 26. októbra 2022, ktorým bol pôvodný rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že ako povinný je zamestnaný v profesii vodič MKD v spoločnosti PEETHULTRA TRANSPORT BVBA, so sídlom OUDE BAAN 6, B-2390 WESTMALLE, a to od 21. februára 2022. Mzdový list okresnému súdu nepredložil, keďže ním nedisponuje. Nepodniká, nemá

vydané osvedčenie o živnostenskom oprávnení. Opätovne v odvolaní otec navrhovateľky poukázal na svoje majetkové pomery, vlastníctvo nehnuteľností, príjem z nájmu vo výške 45,- Eur mesačne, v bode 5/ odvolania vyčíslil výdavky. Uviedol, že má dve vyživovacie povinnosti okrem navrhovateľky a s tým spojené výdavky. Žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá je samostatne zárobkovo činnou osobou, ktorej daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2021 predkladá. Otec navrhovateľky žiadal upraviť vyživovaciu povinnosť na sumu 250,- Eur mesačne. Poukázal na okresným súdom ustálené výdavky pod odsekom 30. až 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Skutočnosť, ako okresný súd zohľadnil výdavky, ktoré otec poskytol navrhovateľke nad rámec vyživovacej povinnosti (vodičský preukaz, pobyt v zahraničí), z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé.

23. V ďalšej časti odvolania sa otec navrhovateľky vyjadroval k výdavkom navrhovateľky, odkazoval na odseky 24., 25. 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Otec navrhovateľky uviedol, že od podania návrhu, ako aj pred zrušením pôvodného rozsudku okresného súdu a rovnako aj potom právny zástupca navrhovateľky vyčíslil „odôvodnené“ výdavky navrhovateľky na sumu prekračujúcu sumu 1.000,- Eur mesačne, ktoré však neboli žiadnym spôsobom preukázané. Pomerne vysoko vyčíslené výdavky a bez riadneho preukázania nie je možné považovať za odôvodnené. Navrhovateľka neuviedla ani výšku rôznych štipendií, ktoré dostala, len z výpisov z účtu vyplynulo, že jej bolo poskytnuté ubytovacie štipendium, prospechové štipendium, t.j. za obdobie od 01.09.2022 do 31.12.2022 ubytovacie štipendium 108,- Eur a prospechové štipendium za september 2022 vo výške 93,- Eur a vo výške 183,45 Eur. Obdobie od januára do augusta 2022 okresný súd nemal vôbec preukázané a v tomto smere navrhovateľka žiadne dôkazy neprodukovala. Okresný súd len ustálil, i napriek tomu, že neboli preukázané zo strany navrhovateľky výdavky počas celého roka 2022, že možno predpokladať výšku týchto výdavkov v priemerne rovnakej výške, ako bola za obdobie od 09/2022 až 11/2022. Bolo vecou účastníkov konania predkladať doklady o výdavkoch. Nebolo preukázané, či navrhovateľke boli poskytované ďalšie štipendiá, či vykonávala počas roku 2022 brigádnickú prácu, a preto rozhodnutie o výške vyživovacej povinnosti je predčasné bez riadneho preukázania skutkového stavu veci. Otec navrhovateľky žiadal v odvolacom konaní zmenu rozhodnutia okresného súdu tak, že sa výživné z doterajšej sumy 120,- Eur mesačne zvýši na sumu 250,- Eur mesačne.

24. K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril jej otec, ktorý s ním nesúhlasil. Ako otec sa podieľal na výdavkoch navrhovateľky výraznejším spôsobom, a to úhradou nákladov na vodičský preukaz vo výške 720,- Eur a na študijný pobyt v zahraničí vo výške 600,- Eur. Otec navrhovateľky zotrval na tom, že ak ho požiadala o plnenie mimo vyživovacej povinnosti, tak jej vyhovel, pričom sa nejednalo len o študijný pobyt v zahraničí alebo náklady na vodičský preukaz, ale aj dovolenky, výlety a oblečenia a pod.. Právny zástupca navrhovateľky vyčíslil odôvodnené výdavky navrhovateľky na sumu prekračujúcu sumu 1.000,- Eur mesačne, avšak toto žiadnym spôsobom nebolo preukázané. Životné náklady navrhovateľky boli aj v zmysle názoru okresného súdu pomerne vysoko vyčíslené bez riadneho preukázania, preto ich nie je možné považovať za odôvodnené. Navrhovateľka je poberateľkou rôznych štipendií, avšak tieto detailne neuvádzala, len poukázala na ubytovacie štipendium vo výške 108,- Eur a na prospechové štipendium za september 2022 vo výške 93,- Eur a vo výške 183,45 Eur. Obdobie od januára do augusta 2022 okresný súd vôbec nemal preukázané, navrhovateľka žiadne doklady neprodukovala, nebolo preukázané, či v roku 2022 navrhovateľka vykonávala aj brigádnickú prácu. Pokiaľ navrhovateľka uviedla, že osoba povinná na vyživovaciu povinnosť, tzn. jej otec má nezdokladovaný, nepreukázaný iný príjem, tak otec navrhovateľky uviedol, že opakovane predložil okresnému súdu výpisy z účtov, kde sa nachádzajú všetky platby, či už prijaté alebo odoslané. Otec navrhovateľky ako vodič v zahraničí a osoba povinná z vyživovacej povinnosti nemá možnosť mať iný príjem, pričom príjem za prenájom garáže a platby od Y. Y. okresnému súdu opakovane vysvetlil. Nešlo o príjmy v takej výške, ktoré by zásadným spôsobom ovplyvnili výšku výživného. Navyiac okresný súd, hoci navrhovateľka nepreukázala výdavky počas celého roka 2022, ustálil, že možno predpokladať výšku týchto výdavkov v priemere v rovnakej výške, ako bola za obdobie od 09/2022 až 11/2022.

25. K odvolaniu otca navrhovateľky sa vyjadrila navrhovateľka. Uviedla, že v podstate osoba povinná na stranách 4 až 6 odvolania sumarizuje odôvodnenie rozsudku okresného súdu, na strane 7 odvolania sumarizuje zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici. Na strane 10 odvolania sumarizuje obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o údaje ohľadne priemerného týždenného pracovného času, tak tieto osoba povinná neuvádzala na žiadnom pojednávaní, neboli obsahom ani vyjadrení pred okresným súdom. Navrhovateľka okresnému súdu predložila výpisy z účtov za obdobie 09/2022 až 11/2022 ako aj sumarizačné tabuľky, v ktorých boli popísané jednotlivé výdavky a ich

kategorizácia, z ktorých bola zrejma ich výška. Výška poskytnutých štipendií vyplynula z výpisov z účtu a bola riadne okresnému súdu preukázaná. V celosti k odvolacím dôvodom osoby povinnej navrhovateľka uviedla, že s nimi nesúhlasí.

26. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle ust. § 65, § 66 CMP na základe odvolania podaného účastníkmi konania a postupom bez nariadenia pojednávania za aplikácie ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP, ak nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani si to nevyžadoval dôležitý verejný záujem, bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

27. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie navrhovateľky a povinného z vyživovacej povinnosti (otec navrhovateľky) bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/71/2023-323 zo dňa 2.11.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 14.11.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline.

28. Proti rozsudku okresného súdu, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť, určené zročné výživné a v prevyšujúcej časti návrh na zvýšenie výživného zamietnutý, následne zmenený pôvodný rozsudok, v časti určenia výšky bežného výživného, v zákonnej lehote podala odvolanie navrhovateľka, ktorá nesúhlasila so zvýšením výživného zo sumy 120,- Eur mesačne na sumu 350,- Eur mesačne, ale požadovala zvýšiť vyživovaciu povinnosť z doterajšej sumy výživného 120,- Eur mesačne na 460,- Eur mesačne. V odvolaní namietala postup okresného súdu pri vyhodnocovaní voľnočasových aktivít (fitnes, voľnočasové kultúry), ktorý na žiadnom z pojednávanií neadresoval navrhovateľke otázky smerujúce k bližšej špecifikácii voľnočasových aktivít. V odvolaní apelovala na mieru inflácie v Českej republike, kde študuje. Neakceptovala, pokiaľ okresný súd k celkovým výdavkom navrhovateľky prihladol na to, že otec navrhovateľky ako výživou povinná osoba, mal sa výrazným spôsobom podieľať na výdavkoch, a to úhrade nákladov na vodičský preukaz vo výške 720,- Eur a študijný pobyt v zahraničí vo výške cca 600,- Eur. Zdôraznila vysokú životnú úroveň otca a postup okresného súdu, ktorý je v rozpore s ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Podľa navrhovateľky okresný súd postupoval v rozpore s § 63 ods. 1 Zákona o rodine, ak otec navrhovateľky nepreukázal okresnému súdu príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, konkrétne pravidelný príjem od Y. Y. vo výške 35,- Eur, ktorý sa opakovane objavuje vo výpisoch z účtov predložených otcom navrhovateľky. Navyše otec navrhovateľky vykazuje pravidelné výdavky platené mimo účet vo výške 800,- Eur mesačne, ktoré nie sú kryté príjmom manželky, preto musí mať nezdokladovaný iný príjem.

29. V zákonnej lehote odvolanie podal aj otec navrhovateľky ako povinný z vyživovacej povinnosti (ďalej „povinný z vyživovacej povinnosti“, resp. „otec navrhovateľky“). Nesúhlasil s určením výšky vyživovacej povinnosti a túto žiadal z doterajšej sumy výživného 120,- Eur mesačne zvýšiť na sumu 250,- Eur mesačne, a to vzhľadom k svojim výdavkom, majetkovým pomerom. Poukázal na výdavky nad rozsah vyživovacej povinnosti, platbu na vodičský preukaz, pobyt v zahraničí. Výdavky navrhovateľky prekračujúce sumu 1.000,- Eur mesačne neboli preukázané. Otec navrhovateľky poukazoval na skutočnosť dvoch vyživovacích povinností, ktoré v súčasnosti má. Navrhovateľka okresnému súdu neuviedla výšku rôznych štipendií, ktoré dostala. Ak nepreukázala výdavky počas celého roka 2022, tak okresný súd ustálil záver, že možno predpokladať výšku týchto výdavkov v priemere v rovnakej výške ako bola za obdobie od 09/2022 až 11/2022. S týmto nesúhlasil. Poukázal na postup okresného súdu, ktorý vyjadril, že nemal preukázané všetky majetkové pomery matky navrhovateľky, čo však podľa jeho záverov v predmetnom konaní nebolo jeho úlohou.

30. Na základe nižšie uvedených záverov krajský súd konštatuje, že odvolanie navrhovateľky a otca navrhovateľky neboli opodstatnené. Primárne krajský súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Práve z dôvodu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné a ani žiaduce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku podrobne vyjadroval tie skutkové zistenia a právne závery, ktoré vyjadril okresný súd v napadnutom rozsudku a s ktorými sa stotožňuje, pretože je postačujúce na ne len odkázať.

31. Krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok okresného súdu je v poradí druhým rozsudkom, pretože pôvodne o návrhu navrhovateľky rozhodol okresný súd rozsudkom č.k. 23Pc/9/2021-95 zo dňa 07. apríla 2022, ktorý vo vyvolanom odvolacom konaní bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12CoP/19/2022-122 zo dňa 26. októbra 2022 a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. V novom konaní okresný súd dôsledne postupoval, pretože sa dostatočným spôsobom zaoberal zmenou pomerov, schopnosťami a možnosťami otca navrhovateľky, ako aj potrebami navrhovateľky. Svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil a toto zodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP. Pre konanie a rozhodovanie okresného súdu bolo určujúce sa zaoberať zmenou pomerov od posledného súdneho rozhodnutia, a to tak na strane navrhovateľky ako oprávnenej, ako aj na strane povinného z vyživovacej povinnosti, ktorým v danom súdnom konaní je otec navrhovateľky. Naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca, v tom čase ešte k maloletému dieťaťu - navrhovateľke, rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5P/90/13-57 zo dňa 04. decembra 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoP/14/2014-79 zo dňa 04.03.2014 tak, že bolo zvýšené výživné na sumu 120,- Eur mesačne počnúc dňom 01.09.2013. Už doba, ktorá uplynula od poslednej úpravy výživného, bola relevantnou k úprave výšky výživného. Od doby posledného zvýšenia výživného v sume 120,- Eur mesačne počnúc dňom 01.09.2013 sa pomery navrhovateľky ako oprávnenej a otca navrhovateľky ako povinného zmenili do takej miery, že predchádzajúce rozhodnutie o výživnom už nezodpovedá schopnostiam a možnostiam povinného rodiča - otca, odôvodneným potrebám navrhovateľky. Inými slovami vyjadrené krajským súdom, od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otcovi navrhovateľky uplynula dlhšia doba a už táto skutočnosť sama o sebe bola relevantným dôvodom opodstatňujúcim novú úpravu výšky príspevku povinného rodiča na výživu navrhovateľky, ak vývoj životných nákladov, ako aj miera odôvodnených potrieb navrhovateľky sa v podstatnom rozsahu zmenili, čo okresný súd zohľadnil.

32. Okresný súd pri rozhodovaní rešpektoval všetky rozhodujúce zákonné kritériá, ak posudzoval zmenu pomerov od posledného súdneho rozhodnutia.

33. Okresný súd podrobne v odseku 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na odôvodnené výdavky na strane navrhovateľky, na ktoré zistenia krajský súd odkazuje z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP. Krajský súd vzhľadom k podrobnému skúmaniu výdavkov navrhovateľky sa nestotožňuje s odvolacím dôvodom otca navrhovateľky, že by tieto v potrebnom rozsahu navrhovateľka neprekázala. Okresný súd zohľadnil výdavky aj na voľnočasové aktivity navrhovateľky a tieto určil vo výške 70,- Eur mesačne. V tomto smere okresný súd rešpektoval aj závery zo zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12CoP/19/2022-122 zo dňa 26. októbra 2022, ak v odseku 14. odôvodnenia tohto zrušujúceho uznesenia sa odvolací súd nestotožnil s názorom prvoinštančného súdu, že iba pravidelné venovanie sa mimoškolským, či voľnočasovým aktivitám na mesačnej báze predstavuje odôvodnené náklady na uspokojovanie potrieb výživou oprávnenej osoby.

34. Pri výdavkoch navrhovateľky opätovne v odseku 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd zohľadňoval aj navrhovateľke priznané ubytovacie a prospechové štipendium, ktorú čiastku odpočítal od celkových výdavkov navrhovateľky. Nebolo preto namieste namietanie otcovi navrhovateľky, že neboli vzaté do úvahy druh a výška vyplácaných štipendií navrhovateľke. Ak aj navrhovateľka v odvolaní namietala, že nie je zrejmé, ako ňou poberaná výška prídavku na dieťa ovplyvňuje okresným súdom určenú sumu 70,- Eur mesačne na voľnočasové aktivity (t.č. prídavok na dieťa 60,- Eur mesačne), tak predsa okresný súd v odseku 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že pri ustálení sumy 70,- Eur mesačne ako výšky voľnočasového výdavku, túto primerane v tejto sume ustálil so zohľadnením, že navrhovateľka je prijímateľkou prídavku na dieťa. Inými slovami vyjadrené, okresný súd pri ustálení výšky 70,- Eur mesačne na voľnočasové výdavky zohľadňoval aj túto dávku, ktorá sa podieľala na výsledku tejto okresným súdom stanovenej primeranej výšky 70,- Eur mesačne.

35. Nemožno súhlasiť s namietaním navrhovateľky, že by okresný súd nezobral do úvahy vývoj životných nákladov od posledného súdneho rozhodnutia. Práve na tieto životné náklady prihliadal, keď vyjadroval odôvodnené výdavky navrhovateľky, ktorá v akademickom roku 2022/2023 sa stala študentkou 2. ročníka prezenčnej formy štúdia bakalárskeho študijného programu chémie a chemické technológie na Fakulte Chemické, Vysokého učení technického v F..

36. Okresný súd vecne správne postupoval, pokiaľ prihliadol aj na participáciu otca pri podstatných výdavkoch navrhovateľky, ak uhradil náklady na vodičský preukaz vo výške 720,- Eur a na študijný pobyt v zahraničí vo výške cca 600,- Eur. Uvedené zohľadnil spôsobom ako to vyjadril v odseku 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku (str. 15), keď týmito výdavkami zo strany otca navrhovateľky ponížil výdavky navrhovateľky.

37. Nebol namieste ani odvolací dôvod navrhovateľky v tom, že by pri určení výšky vyživovacej povinnosti otcovi navrhovateľky nebolo postupované podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Okresný súd poukázal na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine a zvýšením vyživovacej povinnosti otcovi navrhovateľky z doterajšej sumy výživného 120,- Eur mesačne na sumu 350,- Eur mesačne zohľadnil životnú úroveň otca navrhovateľky, čo vo výsledku bolo vyjadrené v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

38. V zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sa okresnému súdu uložilo, aby po vrátení veci doplnil dokazovanie ohľadne príjmov otca za rok 2022, na základe toho ustáli, aký má otec priemerný mesačný príjem zo svojho zamestnania. Okresný súd dokazovanie v potrebnom rozsahu vykonal, jeho výsledky vyjadril v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku a ustálil príjem otca navrhovateľky priemerne vo výške 3.000,- Eur mesačne. Okresný súd vecne správne skonštatoval, že od posledného rozhodnutia o zvýšení vyživovacej povinnosti v roku 2013 došlo k výraznému nárastu príjmov otca navrhovateľky, pričom jeho priemerný mesačný príjem v čase posledného rozhodovania súdu bol vo výške 1.505,87 Eur. Okresný súd preto zohľadnil podstatný nárast príjmu otca navrhovateľky. Pri zisťovaní príjmu otca navrhovateľky krajský súd nezistil, že by došlo k porušeniu zákona, ak okresný súd dal do popredia princíp potenciality pred princípom fakticity, t.j. potenciaľný príjem otca navrhovateľky, nie príjem, ktorý rodič fakticky dosahuje.

39. Okresný súd pri rozhodnutí o zvýšení vyživovacej povinnosti poukázal na výdavky otca navrhovateľky v odseku 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj na jeho dve ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré má k H. F., nar. XX.XX.XXXX - študent Strednej odbornej školy informačných technológií v F. F. a k maloletému E. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je študentom Spojenej školy - Stredná odborná škola podnikania v F. F.. V odseku 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol odôvodnené výdavky otca navrhovateľky a vecne správne skonštatoval s prihliadnutím na zmenu pomerov účastníkov konania od posledného rozhodnutia súdu, že nastali odôvodnené predpoklady k tomu, aby došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke zo sumy 120,- Eur na sumu 350,- Eur mesačne.

40. V odvolacom konaní vzhľadom k rozhodnutiu krajského súdu a jeho odôvodnenia je potrebné poukázať na ustálenú súdnu prax, že ani v konaní o opravnom prostriedku súd nie je povinný dať odpoveď na každý odvolací argument, ale len na tie, ktoré pre vec majú podstatný a určujúci význam, čo podľa názoru krajského súdu odôvodnením jeho rozsudku došlo. Krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu a ani na jeho zrušenie, preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie, ak pri zvýšení vyživovacej povinnosti otcovi navrhovateľky zohľadnil a porovnal zmenu pomerov od posledného súdneho rozhodnutia (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) v spojení s ust. § 157 CMP. Okresný súd dôsledne zmenu pomerov na strane navrhovateľky ako oprávnenej, jej odôvodnené potreby ako aj zmenu pomerov na strane povinného rodiča, a to otca navrhovateľky, jeho schopností, možností, majetkové pomery skúmal a vo výsledku ako podstatnú zmenu vyjadril v správnosti zvýšenej vyživovacej povinnosti otcovi navrhovateľky ako osoby povinnej z vyživovacej povinnosti.

41. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody rozhodnutia o trovách odvolacieho konania podľa § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.